

ΕΛΜΕ ΠΕΙΡΑΙΑ

Μαυρομιχάλη 14
(3^ο ΓΕΛ-1^{ος} όροφος)
Τηλ. : 2104124810
www.elmepeiraia.gr
e-mail : elmepeir@yahoo.gr
elmepeiraia@sch.gr

Πειραιάς, 5/3/2021

Αρ. Πρωτ.: 200

Προς: - Συναδέλφους ΕΛΜΕ Πειραιά, ΜΜΕ,
ΟΛΜΕ

8 Μάρτη - Παγκόσμια Ημέρα της Εργαζόμενης Γυναίκας (σύντομο ιστορικό)

Τριαντάφυλλα, αφιερωμένο στην απεργία και στον αγώνα των βαμβακεργατριών στο Lawrence της Μασαχουσέτης, το 1912. Ανάμεσα στα αιτήματα της απεργίας του 1912 ήταν και η κατάργηση της παιδικής εργασίας.

«(...) Καθώς τραβάμε εμπρός, εμπρός
φέρνουμε τις μεγάλες μέρες
το ξεσήκωμα των γυναικών είναι
ξεσήκωμα όλης της ανθρωπότητας
όχι πια σκλάβοι και τεμπέληδες, δέκα
που μοχθούν για έναν που ζαπλώνει
αλλά ένα δίκαιο μοίρασμα στ' αγαθά
της ζωής,
«Ψωμί και Τριαντάφυλλα, Ψωμί και
Τριαντάφυλλα».

Απόσπασμα από το ποίημα του
αμερικανού ποιητή και
μυθιστοριογράφου Τζέιμς Όπενχαϊμ
(1882–1932), "Ψωμί και

* * * * *

Κατά τη διάρκεια των εργασιών της Δεύτερης Διεθνούς Συνδιάσκεψης Σοσιαλιστριών γυναικών στην Κοπεγχάγη (1910), η επαναστάτρια και αγωνίστρια του παγκόσμιου εργατικού κινήματος Κλάρα Τσέτκιν πρότεινε να καθιερωθεί η 8^η Μάρτη ως Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας, ώστε να τιμηθούν προηγούμενες ιστορικές διαδηλώσεις των αμερικανίδων εργατριών. Να αφιερωθεί στις εργαζόμενες γυναίκες όλου του κόσμου και στον αγώνα για το δικαίωμα ψήφου που, ακόμη, δεν είχε κατακτηθεί.

οι

* * * * *

Οι γυναικείοι εργατικοί αγώνες του 19^{ου} και του 20^{ου} αιώνα δεν ήταν πυροτέχνημα, ούτε κεραυνός εν αιθρία. Η ανάπτυξη του καπιταλισμού έβγαλε μαζικά τις γυναίκες στην παραγωγή, δημιουργώντας ταυτόχρονα τις προϋποθέσεις και για ανάπτυξη της πάλης τους. Σε Ευρώπη και Αμερική, οι εργάτριες δούλευαν μαζί με ανήλικα παιδιά σε εργοστάσια και ορυχεία, από τα χαράματα μέχρι το βράδυ, συχνά χωρίς καμία ώρα ξεκούρασης. Τα αιτήματά τους περιλάμβαναν ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς, καλύτερες αμοιβές, μείωση των ωρών εργασίας. Η πρώτη καταγεγραμμένη

απεργία εργαζόμενων γυναικών έγινε στην Αγγλική πόλη Ουόρτσεστερ (1804) από τις εργάτριες που κατασκεύαζαν γάντια. Ακολούθησαν οι Γαλλίδες καπελούδες (1831).

Στις ΗΠΑ, η πρώτη απεργία εργατριών καταγράφεται το 1820 στις βιοτεχνίες ενδυμάτων της Νέας Αγγλίας, ενώ ακολουθούν κι άλλες. Ειδικά το 1836, η απεργία των βαμβακεραγτριών της βιομηχανίας Lowell (Μασαχουσέτη) κατατρόμαξε τις αρχές (που νόμιζαν ότι επρόκειτο για λαϊκή επανάσταση!)...

Το 1900 οι εργαζόμενες στις βιομηχανίες ενδυμάτων συγκρότησαν μερικά από τα πιο σημαντικά σωματεία στην ιστορία των ΗΠΑ. Οι συνθήκες εργασίας στα κέντρα του εμπορίου ενδυμάτων στις μεγάλες πόλεις, όπως η Ν. Υόρκη, ήταν εκείνη την εποχή σε αξιοθρήνητη κατάσταση. Οι γυναίκες δέχονταν πρόστιμα για οτιδήποτε βάζει ο νους. Επειδή μιλούσαν, επειδή γελούσαν ή τραγουδούσαν, για τους λεκέδες από τα λάδια των μηχανών πάνω στα υφάσματα, για τις ραφές που ήταν πολύ στενές ή πολύ χαλαρές.

Από τις εργατικές κινητοποιήσεις των αρχών του 20^{ου} αιώνα. «Δεν μπορείς να έχεις καλύτερες εργασιακές συνθήκες, εκτός κι αν παλέψεις γι' αυτές», «Δεν θα σταματήσουμε τον αγώνα μέχρι να νικήσουμε», «Αν είσαι εργαζόμενος στην υφασματοβιομηχανία, η θέση σου είναι στο συνδικάτο» είναι μερικά από τα συνθήματα που αναγράφονται στις πικέτες.

Στις 20 Δεκέμβρη του 1909, πάνω από 7000 εργάτριες που δούλευαν στην κατασκευή γυναικείων ρούχων (μπλούζες με φουσκωτά μανίκια και στενή μέση), ένα μήνα μετά τη μεγάλη διαμαρτυρία των 20000 εργατριών της Νέας Υόρκης, με ίδιο αντικείμενο απασχόλησης, κατέβηκαν σε απεργιακή κινητοποίηση. Οι γυναίκες δέχτηκαν την επίθεση των αστυνομικών που τις ξυλοκοπούσαν και τις φόρτωναν σε κλούβες. Τα δικαστήρια ήταν φυσικά προκατειλημμένα υπέρ των ιδιοκτητών. Η απεργία έληξε στις 6 Φεβρουαρίου του 1910, όταν οι βιομήχανοι υποχρεώθηκαν να ικανοποιήσουν τα αιτήματα των γυναικών, χωρίς όμως να αναγνωρίσουν και το σωματείο τους.

* * * * *

Η 8^η Μάρτη 2021, σύμβολο αγώνα και διεκδίκησης για τις γυναίκες όλου του κόσμου, φωτίζει και σήμερα το δρόμο του αγώνα για τα σύγχρονα δικαιώματά μας στη ζωή και την εργασία, για ισοτιμία και κοινωνική απελευθέρωση.

111 χρόνια από την καθιέρωσή της μετά από πρόταση της Κλάρας Τσέτκιν στη Διεθνή Συνδιάσκεψη σοσιαλιστριών γυναικών. το μήνυμα της παραμένει ζωντανό και επίκαιρο γιατί η ανισοτιμία της γυναίκας ζει και βασιλεύει.

Η Πανδημία ξεγύμνωσε τις αιτίες της βαρβαρότητας που ζούμε....

ΕΕ, NATO, οι κυβερνήσεις τους, οι επιχειρηματικοί όμιλοι θεωρούν την Υγεία πεδίο για κερδοφόρες μπίζνες και τη πανδημία μία ακόμα «χρυσή ευκαιρία» για περισσότερα κέρδη.

Ενώ η επιστήμη και η τεχνολογία έχουν τεράστια ανάπτυξη η υγεία μας και η υγεία των οικογενειών μας συνθλίβεται στις «συμπληγάδες» των νόμων της αγοράς και του κέρδους.

Η κυβέρνηση ετοιμάζει νέα βάρβαρα μέτρα για να μας φορτώσει τα βάρη της νέας οικονομικής κρίσης, γι' αυτό χτυπάει τη συνδικαλιστική δράση, την απεργία, χρησιμοποιεί όλο και περισσότερο την καταστολή, την κρατική και την εργοδοτική βία.

Σε κάθε είδους πιέσεις και βίας που δεχόμαστε στους εργασιακούς χώρους, στην οικογένεια, σε κάθε πλευρά της ζωής μας επιλέγουμε το δρόμο του θάρρους, του συλλογικού αγώνα που μας δυναμώνει, που μας κάνει να αντέχουμε τις δυσκολίες.

Γι' αυτό βγαίνουμε μπροστά με το σωματείο μας και διεκδικούμε τη ζωή που αξίζει σε μας, τα παιδιά και τους μαθητές μας, με βάση τις δυνατότητες της επιστημονικής και τεχνολογικής ανάπτυξης τον 21ο αιώνα. μία ζωή χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

Διεκδικούμε μόνιμη και σταθερή εργασία για όλες και όλους με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα.

- ✚ Δεν συμφιλιωνόμαστε με τις “ευέλικτες” εργασιακές σχέσεις και τα “ευέλικτα δικαιώματα” στην κοινωνική στήριξη της μητρότητας, της οικογένειας, που μας καταδικάζουν οι πολιτικές της ΕΕ, των κυβερνήσεων.
- ✚ Δεν συμβιβάζομαστε με μια ζωή με “ελάχιστες” παροχές και επιδόματα.
- ✚ Να παρθούν όλα τα αναγκαία μέτρα προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στους χώρους
- ✚ Απαιτούμε ενιαίο, καθολικό αποκλειστικά Δημόσιο και Δωρεάν σύγχρονο σύστημα Υγείας-Πρόνοιας, Προληπτικής και Επείγουσας ιατρικής για όλες και όλους, χωρίς καμιά άλλη προϋπόθεση. Δωρεάν χορήγηση φαρμάκων, δουλειάς, προστασίας του γυναικείου οργανισμού, της μητρότητας

Για τους αναπληρώτριες/ες εκπαιδευτικούς που καθημερινά βιώνουν την αβεβαιότητα και ανασφάλεια

Διεκδικούμε εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με εκείνα των μόνιμων εκπαιδευτικών

- ✚ Ειδικά για τις αναπληρώτριες εξίσωση των δικαιωμάτων των μόνιμων και των αναπληρωτριών εκπαιδευτικών στην προστασία της μητρότητας. Να εξασφαλιστούν άμεσα στις αναπληρώτριες εκπαιδευτικούς οι ίδιες άδειες μητρότητας με εκείνες των μονίμων (εγκυμοσύνης, λοχείας, ανατροφής) αλλά και οι αναγκαιές, όποτε αρρωστήσουν, αναρρωτικές άδειες. Ειδικότερα να εξασφαλίζεται η απαιτούμενη άδεια με αποδοχές σε κάθε αναπληρώτρια που το έχει ανάγκη σ' όλη τη διάρκεια της εγκυμοσύνης της. Επίδομα τοκετού 1.000 ευρώ σε όλες, χωρίς προϋποθέσεις, από τον κρατικό προϋπολογισμό. Κάλυψη όλων των εξόδων προγεννητικού ελέγχου, ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής και τοκετού από το κράτος.
- ✚ Μέτρα στήριξης των αναπληρωτών-τριών και των οικογενειών τους. Επίδομα στέγασης, δωρεάν μετακινήσεις, δικαίωμα συνυπηρέτησης στα ζευγάρια των εκπαιδευτικών.

Διεκδικούμε μαζικούς, μόνιμους διορισμούς συναδέλφων αναπληρωτριών και αναπληρωτών εκπαιδευτικών, μόνιμη και σταθερή εργασία, για να καλυφθούν οι στοιχειώδεις ανάγκες των δημόσιων σχολείων

Μέτρα για το ασφαλές άνοιγμα των σχολείων, 15 μαθητές ανά τμήμα, μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών, προσωπικού καθαριότητας, βοηθητικού προσωπικού.

Να παρθεί πίσω το απαράδεκτο νομοσχέδιο των Κεραμέως – Χρυσοχοϊδη

Η ανασφάλεια και αγανάκτηση για τις συνθήκες εργασίας και ζωής των γυναικών μπορεί να βρει διέξοδο στο δρόμο της συλλογικής διεκδίκησης για όσα έχουμε ανάγκη τον 21^ο αιώνα

Όσα μέτρα και να πάρουν δεν θα καταστείλουν τους αγώνες μας. Η κρατική και εργοδοτική βία δεν θα μας κλείσουν το στόμα.

Καλούμε σε συγκέντρωση

τη Δευτέρα 8 Μάρτη και ώρα 5.30 μ.μ., στα Προπύλαια.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΑΤΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΛΜΕ

Ο Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ